

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

1 דב"ן, והיתרון שבכל אחד מהם לעומת השני דְהַמְשַׁכֶּת הַעֲצָמוֹת היא
 2 על-ידי הַבְּרוּר דְב"ן, ההעלאה שעל ידי קיום המצוות וְכַנְ"ל
 3 שְׂבַבְרוּר דְב"ן דִּקְא נְשַׁלְמַת הַפְּנֵה דְדִירָה בְּתַחְתּוֹנִים, בגלל
 4 שהדבר פועל שינוי בתחתון עצמו אֶלָּא שְׂבַבְדִּי לְבָא לְזָה, הוא
 5 על-ידי הַהִמְשָׁכָה דְמ"ה
 6 שהיא הנתנית כוח לפעולת
 7 התחתון. וְדַעְנֵן תְּלַמּוּד
 8 שְׂמַבִּיא לִידֵי מַעֲשֵׂה
 9 שאמנם יש במעשה יתרונות אבל
 10 הם נובעים מכוח התלמוד.
 11 וְצָרִיךְ לְהַבִּין, דְעַל-פִּי-
 12 זָה, לפי המבואר לעיל לגבי
 13 הדמיון בין היחס של תפילה
 14 וגאולה ליחס של תלמוד ומעשה
 15 דְדִיוֹק הַנַּ"ל השאלה הנוכרת
 16 לעיל [דַעְנֵן סְמִיכַת
 17 גְאוּלָּה לְתַפְלָה הוא שְׁגָם
 18 עֲכָשְׂו תַפְלָה היא
 19 לְמַעְלָה מִגְּאוּלָּה, כי הגאולה
 20 היא העיקר והתפילה נסמכת לה,
 21 וזאת בניגוד למבואר לעיל שלפי
 22 פנימיות הדברים רק לעתיד לבוא
 23 יהיה מצב שבו הברור בדרך
 24 העלאה (תפילה) יהיה נעלה
 25 מהברור בדרך המשכה (גאולה)
 26 הוא עוד יותר, היינו
 27 שהשאלה מתחזקת דַעְנֵן
 28 תְּלַמּוּד וּמַעֲשֵׂה, עֲכָשְׂו
 29 הוא תְּלַמּוּד הנמשך מלמעלה
 30 גְדוּל, וְרַק לְעֵתִיד-לְבָא
 31 יִהְיֶה מַעֲשֵׂה עֲבוּדַת
 32 הַתַּחְתּוֹנִים גְדוּל²⁶, וְדַעְנֵן
 33 גְאוּלָּה וְתַפְלָה גַם עֲכָשְׂו
 34 תַפְלָה שהיא העלאה היא
 35 לְמַעְלָה מִגְּאוּלָּה שהיא
 36 המשכה.
 37 (ה) וַיֵּשׁ לּוֹמֵר הַבְּאוּר בְּזָה, שְׁהַטְעַם עַל זָה שְׂעַכְשְׂו תְּלַמּוּד
 38 גְדוּל הוא בעצם לא סתירה למצב שיהיה לעתיד לבוא, "מעשה גדול" לפי
 39 שכל הסיבה לכך שבזמן הזה "תלמוד גדול" היא כיוון שְׂתַלְמּוּד מְבִיא
 40 לִידֵי מַעֲשֵׂה, דְמִזָּה מוֹכַח שְׁהַמַּעֲשֵׂה הוא העיקר²⁷, וכל זה
 41 הוא מְסוּבָּב מִזָּה שְׂלַעְתִּיד-לְבָא יִהְיֶה מַעֲשֵׂה גְדוּל.

אֶלָּא שבכל זאת עכשיו, בזמן הגלות, "תלמוד גדול" כיוון שְׂעַכְשְׂו,
 שְׂעִיקָר הַמַּעֲלָה היא ב'גְלוּיִם', כפי שהדברים יורדים ובאים לידי
 גילוי ולא כפי שהם בעצם העניין גַם הַגְּדוּלוֹת דְמַעֲשֵׂה (שְׂעַל-יָדָה
 דִּקְא הוא הַמְשַׁכֶּת הַעֲצָמוֹת כמבואר לעיל) כְּמוֹ שְׂנַרְגָּשׁ עֲכָשְׂו
 היינו עד כמה שהעניין ד"גדול
 מעשה" נרגש עכשיו (שהוא
 מתגלה בתור ביאור וסיבה לכך
 ש"גדול לתלמוד" הוא כְּמוֹ
 שְׂשִׁיף ל'גְלוּיִם', ואילו
 עצמיות הדברים ומהותם
 האמיתית כפי שהם בעצם לא
 באה לידי גילוי ולידי ביטוי
 וְכִיוֹן שְׁהַגְלוּיִ דְהַמְשַׁכֶּת
 הַעֲצָמוֹת שְׂבַמַּעֲשֵׂה
 הַמְצָוֹת הוא על-ידי
 לְמוּד הַתּוֹרָה, כאמור שגם
 המשכות שנפעלות על ידי
 המעשה מתגלות על ידי התורה
 עליה נאמר "ותורה אור" לְכֵן
 עֲכָשְׂו תְּלַמּוּד גְדוּל לְפִי
 שְׂמַבִּיא לִידֵי מַעֲשֵׂה²⁸
 והוא המגלה את המעלה
 והעדיפות של המעשה.
 וְעַל-פִּי-זָה יֵשׁ לּוֹמֵר,
 דְמָה שְׂפָתוֹב בְּהַדְרוּשִׁים
 מאמרי החסידות שְׁהַהִמְשָׁכָה
 דְמ"ה מלמעלה למטה
 לְעוֹרֵר הַעֲלָאָת 'מִן'
 נּוֹקְבִין' דְב"ן מלמטה
 למעלה הוא פְּעֻנֵן תְּלַמּוּד
 הנמשך מלמעלה שְׂמַבִּיא
 לִידֵי מַעֲשֵׂה שהוא פְּעוּלַת
 הַתַּחְתּוֹנִים, הוא (גַם) בְּאוּר
 עַל זָה שְׁהַעֲנֵן דְסְמִיכַת
 גְאוּלָּה לְתַפְלָה שְׂמוֹרָה
 עַל מַעְלַת הַתַּפְלָה כִּי
 הסמיכה היא באופן כזה שהתפילה נמצאת במקומה והגאולה נסמכת אליה
 ואם כן התפילה היא העיקר הוא עַל-דֶּרֶךְ שְׂלַעְתִּיד-לְבָא יִהְיֶה
 יְהוּדָה לְמַעְלָה מִיּוֹסֵף בשונה מהמצב כעת שיוסף נמצא במקומו ויהודה
 ניגש אליו, ואם כן יוסף הוא העיקר. דְהַגַּם שְׂזָה שְׂפִיְהוּדָה הוא
 לְמַעְלָה מִיּוֹסֵף יִהְיֶה בְּעִיקָר לְעֵתִיד-לְבָא, ואילו עכשיו יוסף הוא

26) אוה"ת ריש פרשתנו. ובכ"מ. — ראה בהנסמן בד"ה ביום השמיני גו' ה'תשמ"ו הערה 23 (לעיל ע' קצה). (27) לקו"ת אחרי כו, ד. ד"ה ענין הגשת יהודה ליוסף תרכ"ט (סה"מ תרכ"ט ע' יט). ד"ה ויגש תרע"ח (סה"מ תרע"ח ע' קכד ואילך). ובכ"מ. (28) כ"מ קצת בהמשך תרס"ו ע' תקלד.